

เรื่องจริง..ที่มหานคร SHANGHAI (3)

โดย...ว่าที่ร้อยตรีพนดล รักษ์แก้ว

รอง ผอ.สพม.13

กบ

จากการเข้าพบคณะกรรมการการศึกษาของมหานครเซี่ยงไฮ้แล้ว คณะออกเดินทางจากที่ทำการของมหานครเซี่ยงไฮ้ เพื่อไปรับประทานอาหารเที่ยงที่ภัตตาคารย่านกลางเมือง ใกล้กับมหาวิทยาลัยเซี่ยงไฮ้ (Shanghai University) เพราะภาคบ่ายคณะต้องเข้าพบกับคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยฯ เพื่อเจรจาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาจีน ความร่วมมือในการพัฒนาครูไทยผู้สอนภาษาจีนในไทยและความร่วมมือในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักเรียนไทยร่วมกับมหาวิทยาลัยเซี่ยงไฮ้

ทางมหาวิทยาลัยฯ นัดหมายให้คณะเข้าพบเวลา 15.00 น. เรามาก่อนเวลาเลยต้องขึ้นรถตรงประตูทางเข้ามหาวิทยาลัย เนื่องจากไม่อนุญาตให้รถยนต์หรือรถบัสเข้าไป เมื่อถึงเวลาคณะเราต้องเดินเข้าไปในมหาวิทยาลัยฯ ถนนในมหาวิทยาลัยสะอาด ร่มรื่น สวยงาม นักศึกษาบ้างก็เดิน บ้างก็ขี่รถจักรยาน ด้วยเหตุนี้จึงไม่ให้รถเข้าไป เดินผ่านนักศึกษาสังเกตเห็นมีหลายเชื้อชาติทั้งจากเอเชียและยุโรป

ที่ห้องประชุมคณะกรรมการศึกษานานาชาติ ศ.ดร.หยาวซีหมิง คณบดีคณะกรรมการศึกษานานาชาติและอาจารย์คณะภาพยนตร์ รศ.เฉินเสี่ยวต้า และคณาจารย์อีก 2 - 3 ท่าน ให้การต้อนรับและพูดคุย โดยรูปแบบการนั่งในการพูดคุยยังคงเป็นเช่นเดิม คณะไทยและจีนนั่งคนละฝั่งโต๊ะ หันหน้าเข้าหากัน ผู้ใหญ่ในคณะนั่งตรงกลางโต๊ะ

มหาวิทยาลัยเซี่ยงไฮ้ เกิดจากความร่วมมือและการสนับสนุนของรัฐบาล เริ่มต้นความร่วมมือทางการศึกษากับประเทศไทยตั้งแต่ปี ค.ศ.2006 โดยเริ่มต้นความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ต่อมาได้ร่วมกันตั้งสถาบันขงจื้อขึ้นที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต จนปีนี้ครบ 10 ปีพอดี มหาวิทยาลัยเซี่ยงไฮ้ขอขอบคุณรัฐบาลไทย บุคลากรทางการศึกษาของไทย ตลอดจนสถานกงสุลสาธารณรัฐประชาชนจีน ประจำจังหวัดสงขลา ที่ให้การสนับสนุนตลอดมา

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยเซี่ยงไฮ้ มีนักศึกษาระดับปริญญาตรี 20,000 กว่าคน ระดับปริญญาโทกว่า 10,000 คน รวมแล้วมีนักศึกษากว่า 30,000 คน ในจำนวนนี้เป็นนักศึกษาต่างชาติประมาณ 4,000 กว่าคน ประกอบด้วยนักศึกษาจากชาติต่าง ๆ มากน้อยตามลำดับ คือ 1. เกาหลีใต้ 2. สหรัฐอเมริกา 3. เยอรมัน 4. ฝรั่งเศส 5. ไทย ที่เหลือเป็นชาติอื่น มีความร่วมมือจัดการศึกษากับประเทศต่าง ๆ อีก 120 ประเทศ

มหาวิทยาลัยเซี่ยงไฮ้มี 4 สาขาวิชาเขต ส่วนที่เราเข้าเยี่ยมชมในวันนี้เป็นแห่งแรกที่เก่าแก่ที่สุด มีพื้นที่ไม่มากนักตั้งอยู่ย่านใจกลางเมือง ในอนาคตจะพัฒนาที่นี่เป็น Hollywood ของจีน เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของคณะศิลปะการแสดง บุคลากรมีทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้าง รวม 5,000 กว่าคน

เฉพาะอาจารย์ผู้สอนมี 2,000 กว่าคน ในจำนวนนี้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์กว่า 500 คน อาจารย์ผู้สอนกว่า ร้อยละ 50 จบการศึกษาจากต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยฯ ให้ความสำคัญกับความร่วมมือด้านการศึกษาและการพัฒนากับประเทศต่าง ๆ ในขณะนี้มีการร่วมมือกับ 45 ประเทศ และมี 125 มหาวิทยาลัยที่ได้ทำ MOU ระหว่างกัน ความร่วมมือที่สำคัญคือการแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษาระหว่างกัน มีการยกเว้นค่าหน่วยกิตให้กับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยที่แลกเปลี่ยนกัน สามารถโอนหน่วยกิตระหว่างกันได้ มีการทำวิจัยร่วมกันและนำเสนองานวิจัยระหว่างกันด้วย

การจัดการเรียนการสอนแบ่งออกเป็น 4 ภาคเรียน ๆ ละ 12 สัปดาห์ เนื่องจากมีนักศึกษามาจากหลายเมืองหลายประเทศ ดังนั้นเพื่อให้ นักศึกษาสามารถเรียนและกลับบ้านได้ โดยเฉพาะวันตรุษจีนและวันชาติ จีน ซึ่งชาวจีนถือว่าเป็นวันสำคัญมาก จะต้องเดินทางกลับถิ่นฐานในช่วง วันสำคัญดังกล่าว

การตั้งคณะและเปิดสอนคณะต่าง ๆ มหาวิทยาลัยแห่งนี้มักจะ เปิดก่อนมหาวิทยาลัยอื่น ๆ จึงทำให้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง

นักศึกษาที่เรียนที่นี่จะขยันและมีความตั้งใจมาก บางคนสามารถเรียนจบก่อน 4 ปี หากสะสมหน่วยกิตได้ครบตาม หลักสูตร และมีผลการเรียนที่อยู่ในเกณฑ์การจบหลักสูตรได้ นักศึกษาที่สามารถสอบเข้าเรียนที่นี่ได้ จะมีโอกาสในการเลือก 2 ครั้ง คือ ครั้งแรกเลือกมหาวิทยาลัยเป้าหมายในปีที่ 1 ส่วนปีที่ 2 สามารถเลือกเรียนในคณะที่ต้องการ

(ขอขอบคุณภาพจาก google.com)

จากการจัดลำดับของมหาวิทยาลัยในของหนังสือ TIME เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยในเอเชีย พบว่า มหาวิทยาลัยเซี่ยงไฮ้อยู่ในลำดับที่ 72 ส่วนในระดับประเทศอยู่ในลำดับที่ 14 จากมหาวิทยาลัย 3,000 กว่าแห่ง ของจีน การที่ได้รับการจัดลำดับอยู่ในตำแหน่งต้น ๆ เนื่องจากมีทรัพยากรสนับสนุนที่ดี มีบุคลากรที่จบการศึกษา จากต่างประเทศจำนวนมาก ร้อยละ 70 ของนักเรียนที่สามารถสอบเข้าเรียนที่นี่ เป็นนักเรียนเก่งอันดับต้น ๆ จาก มณฑลต่าง ๆ จึงทำให้มีนักศึกษาที่เก่งไปด้วย การ คัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนใช้วิธีการสอบด้วยข้อสอบ กลางและสอบคัดเลือกเองด้วยระบบโควตาส่วนหนึ่ง โดยที่ผู้เข้าสอบนำ Profile มาให้มหาวิทยาลัยฯ คัดเลือกและสอบสัมภาษณ์ แต่จำนวนจะน้อยกว่าการ คัดเลือกจากการสอบด้วยข้อสอบกลาง ผู้ที่สามารถ สอบเข้าเรียนได้จะมีคะแนนจากการสอบมากกว่า ร้อยละ 70 จึงทำให้มีนักศึกษาเก่ง ๆ เป็นส่วนใหญ่

ด้านการเรียนการสอน นักศึกษาที่เป็นชาว ต่างประเทศจะใช้ภาษาจีนเป็นหลัก โดยนักศึกษาจะมี

พื้นฐานด้านภาษาจีนมาบ้างแล้วเป็นส่วนใหญ่จึงทำให้สามารถเรียนร่วมชั้นกับนักศึกษาชาวจีนได้ แต่จะมีนักศึกษาอีกส่วนหนึ่งประมาณ 5 – 6 สาขา ที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน นักเรียนที่เก่งภาษามาแล้วจะต้องสอบผ่าน TOIC หรือ TOFEL ก่อน จึงจะรับเข้าเรียน ส่วนนักศึกษาที่มาจากประเทศในแถบอาเซียนพบว่านักศึกษาจากเวียดนามจะดีกว่าไทย แต่ไทยจะดีกว่าเกาหลีใต้ นักศึกษาจากไทยชอบจะชอบการปฏิบัติโดยเฉพาะกิจกรรมและการแสดง จะรวดเร็วกว่านักศึกษาจากจีน

(ขอขอบคุณภาพจาก google.com)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ก็มาสอนและเรียนที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เช่นกัน

มหาวิทยาลัยฯ มีความยินดีหากโรงเรียนจะส่งนักเรียนมาเข้าค่ายหรือมาเรียน ขณะนี้กำลังดำเนินการในลักษณะนี้อยู่กับโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และโรงเรียนเอกชนที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี การจัดกิจกรรมและการเข้าค่ายจะขึ้นอยู่กับความต้องการของโรงเรียน ค่าใช้จ่ายขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรมที่จัดด้วย เช่น กิจกรรมเรียนรู้วัฒนธรรมจีน การเรียนภาษาจีน หรือนำไปเรียนรู้และร่วมกิจกรรมในหลาย ๆ เมืองในประเทศจีน ไม่ใช่เรียนภาษาอย่างเดียว ใช้เวลาในการเข้าค่าย 2-4 สัปดาห์ (ขอขอบคุณภาพจาก google.com)

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยฯ มีความยินดีที่จะส่งนักศึกษาไปฝึกสอนในโรงเรียนโดยตรง ไม่เกี่ยวข้องกับสถาบันขงจื้อ (ปกติสถาบันขงจื้อจะส่งไปโรงเรียนละ 1 – 2 คนอยู่แล้ว) แต่ถ้ามีความต้องการเพิ่มขึ้นก็สามารถส่งไปช่วยสอนได้ โดยโรงเรียนอาจต้องออกค่าเดินทางและค่าใช้จ่ายระหว่างฝึกสอนอยู่ในประเทศไทยให้กับนักศึกษาด้วย นักศึกษามีเกือบทุกสาขายกเว้นด้านแพทย์ ด้านเกษตรกรรมและด้านที่เกี่ยวกับการทหาร ขณะที่มีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับในขณะนี้ คือ สาขาวัสดุศาสตร์ สาขาการโทรคมนาคม และสาขาคอมพิวเตอร์

จากการเข้าพบคณาจารย์ของคณะบดีคณะศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในครั้งนี้ ทำให้คณะทราบถึงความร่วมมือต่าง ๆ ที่ดำเนินการมาแล้วและอาจเกิดขึ้นในอนาคต จึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งของการพัฒนาและยกระดับการศึกษาของไทย ที่ไม่ต้องลงทุนไปไกลถึงอเมริกาหรือประเทศในแถบยุโรป ทั้งเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของนักเรียนหรือครูอาจารย์ที่ต้องการพัฒนาองค์ความรู้ กับการเดินทางที่ไม่ไกลเกินไป มีวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ที่คล้ายกับบ้านเมืองของเรา ค่าใช้จ่ายที่ไม่มากนัก ได้เรียนรู้ภาษาที่คนถึง 1,500 ล้านคนใช้อยู่ จึงนับว่าเป็นทางเลือกที่น่าสนใจทีเดียว..

(อ่านต่อฉบับหน้า)